

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XVIII. Pidica, & proba mulier iniquè condemnata, capitis
periculo liberatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](#)

hasce Virgines puellas tuac permitto fidei , & tuā in
clientelam dico, ut tu quae opus sunt, clementia tua
illis suppedites ; quando mihi inopi deest , unde illas
alam . His dictis filiarum dexteras Virginis imaginis
dexterae; ut sanctum foedus probaretur , adiunxit .
Domum uero ipsae redeentes, iuuenem ante ostium
reperiunt , cuius splendor , quam solis radij , clarior
erat , à quo ipsarum paupertas quibusdam nummis
subleuata est. Quod ubi ab inuidis , & maledicis re-
scitum est, eas meretrices esse iactabant , quae impu-
dicè quaestum caperent . Mater autem filias hortata
est, ut Dei matrem adirent; eamq. rogarent , uti falsò
impressam illam notam deleret . Eius dicto iam ipsae
obtemperauerant ; cum festo quodam die Angelus è
coelo descendens , eas in via stanteis in maxima po-
puli frequentia duab. coronis, florib. consertis , quae
suauissimum odorem expirabant, donauit, haec uer-
ba dulci sono locutus: Haec uobis munera Virgo Dei
mater mittit ; ut certissima apud omnes uirginitatis
uestrae documenta, & manifesta signa sint . Obstupe-
scens populi, & illius prouinciae princeps, duo Virgi-
num coenobia ad perpetuā coeli reginae memoriam
exaedificarūt , quib. ipsas sorores posteà praefecere.

MIRAC. VIRG. XVIII.

*Pudica, & proba mulier inique condemnata, capit is pericu-
lo liberatur.*

PUDICAM uxorem , & Virginis studiosam adulter-
maritus, & libidinosus maximo odio prosequ-
batur,

batur, ut id genus hominum facere consueuit. Haec profusi, & int̄ēperant̄is mariti culpa eō egestatis perducta erat; ut nutricijs sibi uictum quaerere cogeretur. Cuiusdam n. militis filium nutribat. Ut miseram scelestus maritus perderet, acerbissimo odio percitus puerum noctu iugulauit, & abiit. Summo mane ipsa alumnum mortuū reperiens, exclamans clamore maximo totā familiā à somno excitauit. ubi ab infantis parentib. id rescitum est, in carcerem compacta, & breui tempore morti damnata est. Infelix se patrono destitutam uidens, erectis oculis coelum intuens, dixit: O Virgo, tibi innocentia mea aperta est, tu me tuere, & conserua. Post illa uerba statim decori aspectus mulier, puerum in sinu gestās, aduenit; quae iudices monuit, ut iudicium differrent; puerum illum iudicem eo die futurum dicens. Itaq. ille coram se caussam dici iusfit. in tam tenera aetate admirabilem facundiam, ac prudentiam omnes ualde admirabantur. Is iugulatum infantem intuens, en, inquit, ò iudices mortaliū, posthac diligentius uobis res iudicandae sunt. mortuū igitur ad surgere, suumq. in conspectum prodire iusfit, ut palam profiteretur, à quo necatus fuisset. Repentè ille à morte exsuscitatus, homicidam digito monstrabat. Quare innocentī muliere absoluta, crudeli marito maximis cruciatib. uita adempta est.

